

33. Въ синагогата се намираше единъ чедовѣкъ, който имаше нечистъ духъ бѣсовски, и той завика съ високъ гласъ:

34. ей, какво имашъ Ти съ насъ, Иисусе Назареецо? Дошълъ си да ни погубишъ; зная Те, кой си Ти святія Божий.

35. Иисусъ му запрѣти и рече: млъкни и излѣзъ изъ него. И бѣсътъ, като го повали всрѣдъ синагогата, излѣзе изъ него, безъ да му поврѣди ни най-малко.

36. И ужасъ обзе всички, и разсждаваха помежду си: какво значи това, гдѣто Той съ власть и сила заповѣдва на нечиститѣ духове, и тѣ излизать?

37. И се разнесе слухъ за Него по всички околни мѣста.

38. Слѣдъ като излѣзе отъ синагогата, Той отиде въ кѣщата на Симона; а тъщата Симонова бѣ заболѣла отъ силна огнища, и Го молиха за нея.

39. Като се приближи до нея, Той запрѣти на огницата; и тя я остави. Болната веднага стана и имъ прислужваше.

40. А при зѣникъ-слѣнце всички, които имаха болни отъ разни болести, завеждаха ги при Него; и Той, като слагаше рѣка на всѣкиго отъ тѣхъ, исцѣряваше ги.

41. И излизаха тъй сѣщо бѣсове изъ мнозина съ викъ и казваха: Ти си Христось, Синъ Божий. А Той ги мѣмрѣше и забраняваше да казватъ, че знаятъ, какво Той е Христось.

42. А когато настана день, Той, като излѣзе, отиде въ пустинно мѣсто; а народътъ

(33) Марк. 1, 23. (38) Мат. 8, 14. Марк. 1, 29. (40) Мат. 8, 16. Марк. 1, 32. (41) Марк. 1, 34; 3, 12.